

det skete i Løbet af den nævnte Aften, men jeg kunde ikke give Frist til den næste Dag, hvad der den Gang var ønsket. Inden Midnatstimen slog, blev jeg ringet op med den Meddelelse, at ved denne Lejlighed vilde det nye Parti ikke komme, men først til Efteraaret. Nu vil vi faa at se, hvilke nye Partier der bliver anmeldt til det kommende Valg.

Det ærede Medlem var inde paa Forholdene i Sønderjylland og gjorde ogsaa en Bemærkning om, at der i „Hejmdal“ fandtes en Artikel, der hed „Trist“, underskrevet med det kendte Mærke Th. P., og som skildrede, hvorledes Indsenderen var kommet fra et Venstremøde. Hvis nu det ærede Medlem erindrer den Artikel, vil han netop huske, at det i den siges, at det ikke var Talernes Skyld, at Indsenderen af Artiklen kom i denne Misstemning, men det var, fordi han syntes, at det var for tidligt at kaste Sønderjyderne ind i Partistriden herhjemme. Jeg ved vel, at der fra en og anden kunde ventes Indvendinger imod et saadant Skridt, men at de netop skulde komme fra Socialdemokratiet, maa jeg sige forbavser mig i allerhøjeste Grad, eftersom Socialdemokratiet var det første Parti her i Landet, der rejste Partifanen i Sønderjylland og netop i høj Grad opfordrede Befolkningen dernede til straks at dele sig efter Partier. Det er muligt, at det kunde interessere Socialdemokratiet, at Sagen skulde forholde sig paa en Maade, naar det var Socialdemokratiet, det gjaldt, men paa en anden Maade, naar det gjaldt andre Partier, thi deraf vilde Følgen blive, at det, der partipolitisk skete dernede, blev i høj Grad ensidigt i Socialdemokratiets Favør. For at forebygge enhver Misforstaaelse gør jeg disse Modbemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser. Som Forholdene har udviklet sig dernede, er det naturligt og nødvendigt, at ogsaa andre Partier end Socialdemokratiet indbyder Befolkningen til at være med i det almindelige politiske Arbejde her i Landet.

Formanden: Folketingsmand Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg tror at turde udtale, at mit Parti er i fuld Overensstemmelse med de Socialdemokrater, der findes i Sønderjylland, og at vi handler i fuld Overensstemmelse med dem med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi har handlet

i politisk Henseende; men det kan den højtærede Minister ikke sige gælder for hans Parti. Den højtærede Minister vil heller ikke vove at paastaa, at Forholdet er lige i saa Henseende for det Parti, han tilhører, og det Parti, jeg tilhører, særlig naar vi tager det nationale Moment med i Betragtning. Jeg vil tilføje, at vi Socialdemokrater ikke fra første Begyndelse har draget det nationale Spørgsmaal ind i Partipolitikken i Sønderjylland; det er et helt andet Parti, vi kan ganske roligt sige, at det er det konservative Folkeparti, der fra første Færd har oparbejdet hele den Misstemning, der er kommet til Stede i Sønderjylland og nu giver sig saa bitre Udslag som den Artikel, man finder her i „Hejmdal“.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Ministeren svarede paa, vil jeg sige, at man ikke kan tage saa uhyre let paa Spørgsmaalet om Kontrol med de paagældende Underskrifter. Det er en lovmæssig Fordel, der opnaas ved, at man har kunnet samle 10 000 Underskrifter; men Betingelsen bør være, at alle 10 000 Underskrivere er Vælgere, ellers har man ikke opfyldt Lovens Bestemmelser. Derfor mener jeg, at Indenrigsministeriet til en vis Grad maa garantere, at disse Folk, som møder op med 10 000 Underskrifter, har en lovmæssig Berettigelse til at blive betragtet som et Parti, der faar Andel i Tillægsmandaterne.

H. O. Hansen: Jeg ved meget vel og fremhævede ogsaa, at det var praktiske Hensyn, der havde gjort, at man i Sønderjylland havde slaaet 4 Amter sammen; men jeg fremhævede samtidig og gentager her, at kan man med Hensyn til Valgloven lade de praktiske Hensyn være afgørende i Sønderjylland, der nu er en dansk Landsdel, kan man ogsaa gøre det for Københavns Vedkommende. Det forekommer mig, at den konservative Ordfører (Korsgaard) paa dette Punkt gik noget udenom Sagen. Han fremhævede vor manglende Landstingsrepræsentation og hævdede, at dette berettigede, at man fra konservativ Side søgte praktisk at afhjælpe den paagældende Mangel ved at vælge en af Erhvervspartiets Folk ind i Landstinget. At Manden senere melder sig ud af Partiet, kan Hr. Korsgaard ikke gøre ved.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Til Hr. Hans Nielsen skal jeg blot bemærke, at jeg ikke tvivler paa, at Social-